

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 77/03-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2003 predbežne prerokoval sťažnosť I. H., bytom B., vo veci porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Bardejove v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 148/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. H. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo doručené podanie I. H., bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), z ktorého vyplýva, že má námietky proti rozhodnutiu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 240/02, ktorým bolo odmietnuté jeho podanie ako podané oneskorene. Sťažovateľ sa domáha meritórneho rozhodnutia o porušení jeho základných práv a slobôd upravených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), pretože podľa jeho názoru bola dodržaná zákonná lehota na podanie návrhu.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každú sťažnosť najprv predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Podľa § 24 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Z obsahu namietaného uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 240/02-7 vyplýva, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť oneskorene. Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nebolo možné podať opravný prostriedok, a preto nadobudlo právoplatnosť dňom jeho doručenia sťažovateľovi, t. j. 27. decembra 2002.

Vzhľadom na to, že podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustné návrhy môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania a v danom prípade rozhodnutiu vo veci bráni prekážka res iudicata, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2003